

Nr 133.

Av herr **Ström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition om tillfällig höjning av postavgifterna.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 76 föreslås en höjning av postavgifterna, vilken höjning enligt Kungl. Maj:ts uppfattning anses befogad med hänsyn till de inträdda ökningarna i avlöningskostnader samt övriga omkostnader för postverket.

Samma fråga förelades, som bekant, 1917 års riksdag, men avvisade riksdagen vid detta tillfälle förslaget, med det undantaget att riksdagen gick med på viss höjning av avgifterna för postpaket. Samma skäl, som år 1917 anfördes som motiv för avslag i huvudsak på Kungl. Maj:ts förslag, torde kunna anföras även nu. Enligt den kungl. propositionen föreligger som resultat av postverkets drift överskott med mycket betydande belopp, nämligen:

för år 1914	3,909,857: 40 kronor	
» » 1915	5,041,782: 93	» och
» » 1916	6,647,422: 78	»

Sedan den kungl. propositionen framlades, har dessutom resultatet av 1917 års verksamhet blivit känt, och har då konstaterats, att behållningen för nämnda år belöper sig till cirka 9 miljoner.

Att under sådana förhållanden och därtill i nödtider belasta allmänheten, som använder postverket, med en ökad uttaxering torde knappast vara motiverat. Ty, även om — som det antytts — under år 1918 och 1919 resultatet av postverkets rörelse kan komma att visa brist på grund av löneförhöjningar m. m., så finnes ju dock det stora överskottet av tillsammans cirka 24 $\frac{1}{2}$ miljoner att taga av för att fylla bristen. Man bör väl nämligen betrakta postverkets rörelse som en från det ena året till det andra ekonomiskt sammanhängande rörelse, så att kravet på ökade portosatser kan vara något motiverat först sedan man kunnat konstatera, att resultatet av flera års rörelse lämnat underskott.

Kommer man ej att följa en sådan princip, kommer man ju faktiskt att använda portobeläggningen genom postverket som en utökad indirekt

beskattning, vilket bra mycket liknar ett försök att i smyg och på bakväg utöka användningen av en skatteform, som knappast har någon större popularitet inom landet.

På denna avslagslinje gick, som redan nämnts, riksdagen fram vid 1917 års riksdag. Till samma uppfattning har också anslutit sig en reservation, avgiven av två medlemmar av generalpoststyrelsen. Och slutligen har även en medlem av regeringen reserverat sig med yrkande om avslag å den ifrågasatta förhöjningen. Under sådana förhållanden borde ett avslag från riksdagens sida på den kungl. propositionen vara väl motiverat. Det hemställs alltså, dels med hänsyn till vad härovan anförts, dels även med hänsyn till den utförliga motivering, som presterades i motion nr 361 i andra kammaren vid 1917 års riksdag,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 76 om höjda postbefordringsavgifter.

Stockholm den 26 februari 1918.

Fredrik Ström.